

Lidingöpolitiken

Grundad 2011

VÄLD KÖN

Banta
med
Gösta

-en folkhälsokampanj
från ~~SAP~~
(v)

?

Könsfabriken

Redaktören Reflekterar

Så tar ännu en sommar slut och vi skjuts in i det kalla höstmörkret. Det finns de som talar högt om hösten; trädens färgspel, ljusets förvandlig och luftens vigör. Själv så tror jag att hösten har mycket att bjuda på som årstid. Dock är det så pass olyckligt att det mesta av detta erbjuds endast under korta tider på dygnet. För de med jobb eller obligatoriska studier så går man miste om hösten öppettider och förpassas istället till mörkrets stängda kyla. Men den dagen jag blir pensionär kommer jag nog att favorisera hösten med samma lyrik som insändarskribenterna gör i dagstidningarna. Därtill tror jag även att denna höst kommer att bli lyckad. Det är inte för inget som höstens givmilda stunder offras till produktivitetens vidöppna gap. Vi får saker gjort, och för egen del så är det ofta hösten som man ser tillbaka till med störst stolthet och självbelåtenhet.

Även andra saker går att glädjas åt. Gaddafi har störtats. Ett regimbyte där kan nästan bara bli en förbättring. Likaså byter vänsterpartiet ledare vid nästa kongress. Det har diskuterats en del om det bör, av princip, vara en kvinna eller ej och själv så är jag nog splittrad, även om jag tycker att de tyngre argumenten ligger hos de som förespråkar en kvinnlig representant. I detta nummer så blir det flera diskussioner om feminism och vad det betyder för oss i partiet, i Sverige, i detta samhälle 2011.

God läsning!

/Johan Båge, redaktör

Dvar bryning, och slattriga träver
Gyrde och gimmade i vaban;
Helt mimsiga varo skogens borgover
Och marmen ralade ur skavan.

I NÄSTA NUMMER!
diskuterar vi:
Arbetsmarknad, överklassmord och partiets stolliga strategier

Innehåll:

Redaktören reflekterar

Inledaren

Lokala nyheter

Ideologisk debatt

Almedalstalen

Kultursidorna

Vad nu då?!

Medlemssidorna – Sagt o gjort och Insänt

Om Lidingöpolitiken

Redaktion: Johan Båge, Ida Luther
Näsholm, Jonas Lundgren

Ansvarig utgivare: Ida Luther Näsholm

Redaktör: Johan Båge

Utgivningsår: 2011

Tryck: Vänsterpartiet Storstockholm,
Kungsgatan 84.

Kontakt:

redaktionen.lidingopolitiken@gmail.com

Hemsida:

www.lidingopolitiken.blogspot.com

Lidingöpolitiken ägs av Vänsterpartiet
Lidingö, Lidingös lokalförening av
Vänsterpartiet.

Inledaren

Trots de fruktansvärda terrordåden i Oslo måste man konstatera; intet nytt under solen.

Vi lever i en tid av undertryckt hat, till synes irrationella våldsamma uppror och destruktivt missnöje. I en tid av otrygghet. Det här är inte längre något som förvånar. Världen har tyvärr sett den här typen av verksamhet många gånger förut i; i andra politiska och religiösa terrordåd och i skol- och arbetsplatsmassakrer, kanske främst i USA. Och det har alltid handlat om samma sak; människor som på olika sätt, i olika samhällen och med olika bakgrund känt samma vanmakt, isolering eller missnöje. Om osedda och ohörda människor som upplever att de slår tillbaka.

De förklaringar som står att finna är kanske inte svåra att begripa, men möjligen obekväma för oss andra och det håller inte i längden att bara skylla ifrån sig och leta ytliga populistiska förklaringsmodeller.

Professor Katherine Newman från Princeton, USA, och Steve Albrecht, författare till Ticking Bombs som båda analyserat vågen av skol- och arbetsplatsmassakrer i USA (Newman tillsammans med Secret Service) är inne på ungefär samma spår; bakom gärningarna finns ganska vanliga i övrigt relativt välfungerade människor som isolerats eller misslyckats i statusjakten och inte förstår hur de ska ta sig ur sin situation. Man upplever sig vara fast i det liv eller samhälle man lever i och uppfattar omvärlden som en livstidsdom. Och här ses uppemot 90 procent av oss som potentiella gärningsmän, för mer avvikande än så är de inte, undantaget är de 10 procent av befolkningen som konstant genom livet lyckas behålla samma höga status och utrymme. Här finns även ett tydligt samband mellan massakervågen och samhällsklimatet och t ex den otrygghet som en arbetsmarknad på nedgång medför.

Mark Ames, mannen som gjort sig känd för att totalsåga och döma ut The Economist som sloppy-sleazy-journalistik, och som också ligger bakom boken Going Postal jämför massakervågen med ett slavuppror då skol- och arbetsplatsmassakrerna i USA sammanfaller i tid med Reagans ekonomiska revolution, de allt sämre villkoren på arbetsmarknaden, oskadliggörandet av facket och det allt mer otrygga samhällets lavinartade

framväxt. Han menar att en sådan samhällsutveckling inte går ihop med vår mänskliga inre strävan och tro på att vi ska få det bättre och då omvärlden snarare blir brutal och kompromisslös än mänsklig blir hämnden på "samhället", hur man nu uppfattar det, inte bara den enda tänkbara utvägen utan också ett högst påtagligt resultat.

I diskussionerna om dåden i Norge verkar många av oss glömma bort att den här typen av till synes irrationella försök till "uppror" och uppmärksamhetssökande ser likadant ut hos såväl högerextrema som islamofobiska grupperingar som hos islamistiska eller muslimska terrororganisationer, hos högerextrema och vänsterextrema sympatisörer (i Sverige har missnöjet kanske främst yttrat sig genom Sverigedemokraternas intåg i riksdagen). Roten till problemet är aldrig den höger-/vänsterextrema politikens innehåll i sig, islamofobi, religiös övertygelse eller islam utan det rådande samhällsklimatet och världspolitik. Man skulle kunna skylla på kapitalismen och den icke uppfylla mänskliga behovstrappan, men även vi antikapitalister har ett ansvar för världen vi lever i.

Att skylla på ensamma galningar, islamofobi eller ondskefulla undergroundorganisationer är att inte se hela bilden. Den här typen av företeelser är varken isolerade händelser hos ensamma galningar eller avancerade politiska ställningstaganden hos rationella politiska organisationer utan snarare ett provresultat på det samhälle vi lever i och ett uttryck för missnöje, otrygghet och obesvarade frågor. Den typen av kraftigt hat som leder till väpnade angrepp på civila, till politisk terror och död är inte, som en del debattörer påstått, främst sprunget ur ett väl utbredd allmänt hat mot muslimer, eller sk islamofobi, utan ur samhällets egen oförmåga att bereda människor ur alla grupper (någorlunda lika) bra liv. Det är sprunget ur mänskligt missnöje, svek och hatisk hopplöshet, och uppstår såväl bland högerextrema krafter som bland andra missnöjda (tänk t ex Al Quaida).

Terrorism, våld och massakrer är inte främst ett etniskt eller religiöst problem. Naturligtvis är den här typen av inhemska dåd tvärtom främst ett tecken på att Norge, liksom Sverige och många andra liknande länder, inte lyckats

bygga ett samhälle där människor känner hopp och framtidstro, delaktighet och gemenskap eller solidaritet med varandra, snarare än ett tecken på en genuin eller ytlig främlingsfientlighet, islamofobi eller annan lättuggad smörja som en del debattörer enögt hävdar. Den eventuella polemik som ligger bakom hatet, dvs högerextrema krafter och missnöje, har samhället själv skapat genom orättvisor och ökade klassklyftor, kanske i kombination med oförmåga att bygga ett samhälle som ger människor goda förutsättningar att samexistera, oavsett kulturell och religiös bakgrund.

Det enkla faktum att den här typen av hat inte kan frodas, och växa sig så starkt att människor väljer att ta livet av ett stort antal människor man inte känner och inte hyser ett personligt hat mot, i ett samhälle där alla grupper och individer ges ett bra liv kommer aldrig att förändras. Nöjda människor spränger inte folk i luften, eller skjuter barn på läger med automatvapen.

Lösningen kommer därför heller aldrig att vara att motarbeta islamofobi, muslimskt inflytande eller politiska extremyttringar från grupper längst ut på höger- eller vänsterkanten, eller vad man nu ogillar, utan att skapa stabila samhällen utan hat som lösning, att skapa bra liv för människor. Allt annat är plåster på en skottskada.

Det är därför sorgligt att diskussionen om den verkliga polemiken går förlorad i debatten, där islamofobi pekats ut som den viktigaste boven i dramat; den mellan demokratiska och antidemokratiska arbetsmetoder, mellan självkritik, hårt arbete för ett strukturmässigt tryggare och människovänligt samhälle och mer missnöjesmotiverat våld. I synnerhet är det lite sorgligt när arbetarrörelsen själv orerar om att man anser sig attackerad pga islamofobiska strömningar, snarare än för sin samhällsbärande socialdemokratiska (demokratiska) politik. Att, som en del vänsterdebattörer gör, ta åt sig av angreppet som om det främst vore islamofobiskt, hellre än rasistiskt, antidemokratiskt eller antisocialdemokratiskt, visar vadå? Att den nordiska arbetarrörelsen identifierar sig som muslimsk?, proislamistisk?, snarare än något annat? Representant för det norska samhället hade kanske legat närmre till hands.

För att komma någon vart med problemet måste vi, vänsterpolitiskt orienterade och andra, hur som helst se vår egen del i skulden i misslyckandet med att skapa ett välmående samhälle. Terrorråden i Norge handlade inte

främst om en utbredd islamofobi i det nordiska samhället utan om det solidariska och demokratiska samhällets misslyckande. Däri bär vi alla en del av skulden för att vi inte lyckats bygga bort roten till nästan allt mänskligt organiserat våld – orättvisa och bristande framtidstro. Vi kommer aldrig att komma undan med att avvisa den här typen av händelser som enskilda galningars verk, islamofobiska yttringar, tecken på seriös politisk galenskap osv. utan måste se det för vad det är för att förhindra att det händer igen; barn av det otrygga och människofientliga samhälle vi lever i. Ett samhälle vi själva skapat och gemensamt upprätthåller. Vi måste se skulden som vår egen.

Håller du med?

Om inte:

johan.b.lidingopolitiken@gmail.com

Gör din röst hörd!

Lokala nyheter

Moderat- attack mot EU

Lidingömoderaterna till attack mot EU-kommissionens momsbeläggning av ideella organisationer

Den 21 juni publicerade Moderaterna på Lidingö en artikel på sin hemsida där man skriver om EU-kommissionens förslag att momsbelägga ideella föreningar. Moderaterna på Lidingö tror att förslaget kommer drabba Lidingös ideella organisationer. I dagarna har finansminister Anders Borg (m) skickat ett brev till den ansvarige kommissionären Algirdas Šemeta och föreslagit att mervärdesbeskattningsdirektiven ska ändras för att inte drabba svenska ideella organisationer.

- Jag stöder finansminister Anders Borg i kampen mot detta EU-beslut. De ideella föreningarna är oerhört betydelsefulla för oss på Lidingö. De insatser som görs inom kultur, idrott och samfund är ett demokratiskt kitt som bär upp samhället. Det vore allvarligt om EU:s momsregler raserade dessa betydelsefulla ideella krafter, säger Hans Barje (m), ordförande i kultur- och fritidsnämnden.

Hans Barje menar att ideella föreningar på Lidingö ska lobba i sina respektive riksorganisationer för att dessa ska försöka påverka Europaparlamentets beslut.

- Nu hoppas jag att Lidingös alla ideella föreningar inser att det är allvar och att de gör vad de kan för att förhindra detta beslut. Många föreningar har riksorganisationer som kan påverka nere i Bryssel. Vi måste ligga på kommissionen via alla tänkbara kanaler, annars hotas föreningslivet, avslutar Barje.

En som håller med om kritiken men anser att Barje och Borg har en stark dubbelmoral i frågan är vänsterpartiets ordförande på Lidingö, Ida Luther Näsholm. Hon säger till Lidingöpolitiken att hon tycker att det är konstigt att moderaterna som tycker så mycket

om EU helt plötsligt uppmanar till ett formligt uppror i frågan.

- Borg och Barge missar den verkliga problematiken, EU är till för att maximera företagsvinster. Mot dessa är den ideella sektorn ett hot. Nu tar EU tag i det hotet, så enkelt är det. Borg liksom Barje har ingen trovärdighet i frågan, de stödjer ju det svenska EU-medlemskapet. Visst är förslaget åt skogen men moderaternas kritik är ren och skär dubbelmoral, säger Ida Luther Näsholm.

Matkorgen

Lidingöbornas matkorg 125 kronor dyrare än i riket

27-28 april genomförde PRO sin årliga matprisundersökning. Undersökningen går ut på att en veckas matvaror inhandlas i ett antal olika butiker. Därefter jämför man priser och prisutveckling. På Lidingö genomfördes undersökningen i sex butiker; Willys, Superstore, Vi Skeppet, ICA supermarket, Coop Konsum och Sabis.

Sabis utsågs till Lidingös dyraste butik och ligger i Brevik. På Sabis kostade PRO:s varukorg 1749 kronor, att jämföra med genomsnittet för hela riket där samma varukorg kostade 1451 kronor. Sabis varukorg var alltså 298 kronor dyrare än riksgenomsnittet.

Billigaste butiken på Lidingö var Willys i Högsätra. Där var matkorgen 125 kronor billigare än i riket och kostade sammanlagt

1326 kronor. Om man jämför Sabis och Willys så skiljer det 423 kronor i pris.

Om man räknar ut snittet för Lidingös matkorg i de sex undersökta butikerna får man fram en matkorg till priset av 1577 kronor. Detta är 126 kronor över riksgenomsnittet som ligger på 1451 kronor.

Riket (snitt)	1 451 kr
Lidingö (snitt)	1 577 kr
Coop Konsum	1 745 kr
Superstore	1 445 kr
ICA supermarket	1 704 kr
Sabis	1 749 kr
Willys	1 326 kr
Vi Skeppet	1 491 kr

Dyrast!

Billigast!

Hets- kampanj!

Hetskampanjen mot John Mattson Fastighet AB fortsätter

I kommunfullmäktige den 20/6 ställdes en interpellation av Lidingöpartiet till kommunalrådet Paul Lindquist angående försäljningen av fastigheten Fyrvaktaren 1. Fastigheten äges av John Mattson Fastighet AB fram till för någon tid sedan då företaget beslutade sälja den. Över detta har kommunfullmäktigeförsamlingen på Lidingö varit samstämmigt upprörd sånär som på Mårten Dahlbergs (s) insinuation om att den fria marknaden, som han menar förespråkas av moderaterna, faktiskt bara hade haft sin gång, och Jonas Lundgren (v) som menar att försäljningen är helt i sin ordning.

- Jag har själv många kontakter på John Mattson Fastighet AB som berättade för mig hur det faktiskt gick till, kommunen erbjöds flera gånger ta över förvaltningen av Fyrvaktaren men valde att låtsas som om det regnade istället. Hela denna cirkus är faktiskt kommunens fel. Man har ingen utbyggd allmännytta att inhysa verksamheterna i istället för Fyrvaktaren, hade man haft det så hade detta aldrig varit ett problem, men majoriteten i fullmäktige har valt att slakta Lidingöhem AB, säger Jonas Lundgren.

Även Mårten Dahlberg (s) kritiserade hur Lidingöhem sålts ut och hur kommunen nu stod utan logi för sina verksamheter:

- Det går inte att förlita sig bara på privata bolag, sa han.

Bostadshotellet, som är en av de verksamheter Fyrvaktaren inhyst, ligger kvar trots att fastigheten nu bytt ägare. I kommunfullmäktige sa Paul Lindquist om bostadshotellet:
- Vårt primära intresse är att ha kvar bostadshotellet i någon form, det kommer jag att jobba för.

Även Jan Fjellander (mp) riktade under kvällen kritik mot John Mattson Fastighets AB:
- Vi litade på John Mattson och vi blev svikna och besvikna, sade han i ett av sina inlägg i diskussionen.

Parkbänks- fiasko

Parkbänken som utlöste en storm i lokalmedia

Frågan om sponsring av parkbänkar är något som upptagit insändarsidan i Lidingö Tidning och Mitt i Lidingö Tidning de senaste månaderna. Upprinnelsen till det hela var en debattartikel som Jonas Lundgren sände till Mitt i Lidingö Tidning angående hur moderaten, tillika ordförande för Tekniska nämnden, Jenny Nilsson, föreslagit att de parkbänkar som inte täckts in av kommunens budget skulle upprustas med hjälp av bidrag från privatpersoner och företag. Jonas åsikt var att denna fråga är principiell, lika väl som att

den helt och hållet handlar om att man inte kan lova runt och hålla tunt. Tekniska nämndens uttalade ambition var att samtliga parkbänkar i kommunen skulle upprustas under 2011-2012. Problemet var att man lovade att alla parkbänkar skulle upprustas men budgeten var slut efter 200 parkbänksupprustningar i Gångsätra-Högsätraområdet.

Sammanlagt har denna åsikt, som stöddes av styrelsen för partiföreningen, renderat i fem insändare i Mitt i Lidingö Tidning och Lidingö Tidning. Det hela har varit intressant. Från att ha varit en ganska saklig diskussion har denna debatt, som troligen inte är slut ännu, blivit en diskussion om hur välfärden ska finansieras.

Det första svaret på debattartikelen kom från Rickard Karlsson (kd) som bland annat kallade vänsterpartiets hållning för "lika rutten som vissa av stadens bänkar". Han avslutade sin artikel med konstaterandet att det var mycket skönare att sitta på en privatfinansierad parkbänk än en *tvångsfinansierad*. Bara ordet tvångsfinansierad är väldigt intressant. Att anse skattefinansiering som *tvång* är ett ganska tydligt tecken på kristdemokraternas vilja att bli någon form av högerutpost för konservativa nyliberaler, en ideologisk kombination som rent praktiskt borde vara omöjlig men uppenbarligen inte är det i Sverige 2011.

Sedan har det kommit både insändare som är positiva och negativa till skattefinansiering av välfärden. Nu senast kom en artikel av Disa Ahlblom vars rubrik är "Skatter ger välfärd till alla".

Kanske har vi inte alla med oss i denna diskussion, eller ganska uppenbart är det väl så, men däremot har en diskussion som från början handlade om en ganska obetydlig kommunpolitisk fråga blivit en diskussion som handlar om något mycket större. Kanske är det vår uppgift, att visa medborgarna att även små frågor är delar av ett tankesätt och en ideologisk tradition och att det är vad som skiljer politiska partier åt?

Ideologisk debatt

Tre eller inget kön?

På vänsterpartiets kongress antogs en skrivelse om att partiet ska verka för införandet av ett tredje juridiskt kön. Detta är tänkt att underlätta könsidentitet i juridisk mening för transexuella och s.k. queerpersoner, alltså T:et och Q:et i HBTQ-begreppet.

Emellertid sänder partiet genom detta ställningstagande dubbla signaler både internt och externt om var partiet står i förhållande till könsidentitetsdiskussionen. Dels menar partiet, enligt mig helt riktigt, att queerbegreppet är en konstruktion som varken har med kön eller identitet att göra och att det därför är ovidkommande. Queer definieras som allt som inte är heteronormativt och helst män som har feminina sidor eller kvinnor som ha manliga sidor. Att över huvud taget tala om manliga och kvinnliga egenskaper är en diskussion som för tankarna till antingen rasbiologi eller förlegade könsrollsmönster.

Indirekt erkänns kvinnligt och manligt som allmänt vedertagna begrepp i och med erkännandet av begreppet queer. Därför är det i praktiken en särartsfeministisk konstruktion som inte har något med likhetsfeminismen som drivs av vänsterpartiet att göra, framförallt då HBT-frågorna egentligen inte har med feminism att göra, representativiteten är inte en feministisk fråga utan en HBT-politisk.

Transpersoner är inte könsöverskridande. En transperson eller en transsexuell person har en upplevelse av att vara född till fel kön och vill åtgärda detta, helst så snart som möjligt för att känna sig som rätt person i rätt kropp. Transpersoner är i högsta grad könsbestämda eftersom de efter ett könsbyte rent juridiskt betraktas endera som män eller kvinnor.

Visserligen för frågan om ett tredje kön upp en viktig diskussion, diskussionen om

huruvida kön är eller inte är relevant. Min personliga tolkning är att vi som HBT-vänligt parti inte anser könstillhörighet som relevant, vare sig i juridisk eller praktisk mening. Därför måste det väl ses som märkligt att vilja dela upp och polarisera denna samhällsordning ytterligare.

Skam till sägande finns det en politisk motståndare, i allt annat i princip, som har insett detta, Fria Moderata Studentförbundet. Deras linje är att de juridiska könen helt ska avskaffas.

Lite mera verklighet

Det roliga med feminism är att nästan alla sidor av en debatt kan göra feministiska anspråk. Oftast handlar det om huruvida vi ska forma regler efter hur vi har det idag eller hur vi vill ha det i framtiden. Ta exempelvis en diskussion om prostitution bör vara olagligt (köp och sälj).

Feministiskt argument för:

Prostitution, som företeelse, bekräftar synsättet att kvinnan, som varelse, är till för att tillfredställa mannens sexuella behov och kan handlas med som en vara (och behandlas som ett object). Detta är vedervärdigt och passar inte in i ett jämställt samhälle. Förbjud prostitution!

Feministiskt argument mot:

Prostitution, som företeelse, är försäljning av sin kropp för pengar. Detta är inte av natur något som måste förknippas med förlorad värdighet och låg status. Att förbjuda prostitution är att bekräfta idén om att kvinnors värde sitter i deras kroppar (och för att de ska behålla det måste de förhindras från att sälja dem). Detta är vedervärdigt och passar inte in i ett jämställt samhälle. Legalisera prostitution!

I flera fall så kan en förändringscynism märkas hos den första gruppen, där de tror rådande synsätt alltid kommer att härja och vad som krävs är lagens beskydd, samt en samhällsoptimism hos den senare, där alla dagens offer endast behöver lite uppmuntran och lika spelregler för att ta sig vidare.

Det tar oss till debatten om tre kön. Ett feministiskt argument för *hen* skulle vara att det ger en identitet som kan vara en fristad från alla de normer och krav som ställs på han/hon. Ett mot skulle säga att vi är alla individer och det bästa vore att motverka könsindelning istället för att skapa flera kön.

Vad som övertygar mig mest i debatter om jämställdhet, feminism och könsroller är dock inte så mycket dessa två ideologiska utgångspunkter (även om jag nog är idealist i grunden) utan vad som ofta saknas helt i diskussionen. Vad ger det för resultat?

Vad gäller prostitution så faller båda argumenten platt gentemot den hårda data som jämför länder med legaliserad prostitution med länder där det är olagligt.

Teorier bör endast vara en utgångspunkt. Den kalla verkligheten bör alltid vara det tyngsta argumentet. På det bör man även tänka på vad som annars kan göra för samma mängd pengar och energi. I debatten om det tredje könet så finns det lite verklighet att referera till. Detta ligger dock inte till teoretikernas fördel. Istället innebär det att man bör vara ännu försiktigare med att slänga resurser på en sådan åtgärd. Det finns flera andra lagar som kan skrivas och implementeras med större genomslagskraft än ordet *hen*. Inte för att debatten är fel.

Diskussionen är positiv och det är bra att det skiner lite ljus på grova antaganden. Men de lagar som riksdagen antar är förhoppningsvis föranledda med starkare argument från verkligheten. De frågor som Vänsterpartiet driver borde reflektera detta.

Almedalstalen

Jan Björklund (fp)

Ägnar de första fem minuterna av sitt tal åt att berätta att liberalism är bra och socialism är dåligt. Resterande talet handlar till stor del om utmaningar. Och de utmaningarna kan bara mötas av en borgerlig regering med skatteplanerare och ex. militärer i första ledet. Björklund berättar också om hur han vill göra Sverige till en nattvaktarstat. Han berättar också att det inte är något fel alls på stora klassklyftor.

Stora Lidingöfrågan: Lidingö har drabbats av en del besvikelser på grund av den fria marknaden. Ska kommunala bostadsbolag få finnas kvar och utgöra en ansvarstagare eller är det lite för socialistiskt, lite som i Nordkorea?

Betyg: Tack för att du talat ur skägget igen, vi höll på att glömma att du är major.

Maud Olofsson (c)

En essä över den nyliberala centerlinjen som i stort sett tjänar som riktlinje i det eftermäle som Olofsson önskar efter sin avgång i september. Entreprenörpartiet är vad det gamla Bondepartiet vill bli idag och vara imorgon. Och så lite invandring. Ett försök till antirasistiskt tal som egentligen blir tvärt om. Invandrare behövs i vården, vården och vården, i övrigt var det inte så mycket som invandrare var bra på, jo, entreprenörskap såklart. Om Olofsson fått en guldtia varje gång hon nämnt ordet entreprenörskap så skulle hon kunna finansiera lösningen på de afrikanska ländernas vattenproblem alldeles ensam.

Stora Lidingöfrågan: Centern har blivit ett enfrågeparti med entreprenörskap som enda ord i vokabulären. Men hur ser Olofsson på Lidingöcenterns enfrågeval med motstånd mot vägtunneln från Skärsåtra till Mølna ängar som enda fråga på dagordningen?

Betyg: Detta är inte ett tal, det är en subjektiv biografi.

Håkan Juholt (s)

Ett klassiskt socialdemokratiskt tal som i vissa avseenden till och med låter progressivt. Dock får vi inte glömma att Juholt fortfarande leder ett parti i starkt behov av en identitet att samlas under. Barnfatti gdomen går som ett ledmotiv, något som Lars Ohly förde upp ordentligt redan i valrörelsen 2010. Frågan är om det ledmotivet räcker eller om det skulle behövas lite mer profil? Bombastiskt och

trevligt är det emellertid och vissa drag av Palmes talekonst skymtar fram på ett sätt som tillfredställer åtminstone undertecknad.

Stora Lidingöfrågan: Hur blir det nu med RUT om ni får bestämma?

Betyg: Väl rutet, hälften vunnet.

Göran Hägglund (kd)

Hårdare tag mot ungdomsbrottslighet, för de humana värdenas skull. Vite för föräldrar som uteblir från sina barns rättegångar. Det handlar om barnen och det handlar om föräldrarna. Hägglund gillar också ordvitsar. Men när han pratar GPS:er blir skratten få och mest av medlidande. Ett klassiskt knasterortt moralital i kristdemokratisk stil.

Stora Lidingöfrågan: Hur tar kristdemokraterna tag i det uppenbara problemet att folk inte är intresserade av vårdnadsbidraget, något som är helt uppenbart exempelvis här på Lidingö?

Betyg: Håll upp ett glas vatten och gurgla, för den här moralkakan fastnar redan i gommen.

Jimmie Åkesson (sd)

Ett tal som utmärks av att dubbla led av fotfolket från ungdomsförbundet SDU sitter som vakter framför scenen, det säger kanske en del inte bara om antifascister av militant slag utan även om den rådande mentaliteten inom partiet? I praktiken ägnas femtio procent av talet åt att såga miljöpartiet och de andra femtio åt att kräva hårdare straff. Konstigt förresten att partiet lämnat kravet på dödsstraff, det hade rimmat väl med Åkessons hårdföra stil i kriminalvårdsfrågorna.

Stora Lidingöfrågan: Sverigedemokraterna attraherar väljare i områden där ingen har sett en invandrare och där det inte finns någon brottslighet. Hur ska ni göra för att attrahera dem som finns i områden som funkade precis tvärt emot Sjöbo?

Betyg: Like a Rolling Stone, eller i alla fall ungefär lika häftigt som en grästen från det svenska folkhemmets dyiga mylla.

Romson/Fridolin (mp)

Klassiskt miljöpartistiskt. Mycket snack men ekologin saknades i det stora hela. Tyvärr verkar det viktigare att prata om allt som inte har med miljö att göra. Men gud vad duktiga miljöpartiet är, när Fridolin tänker efter är de nog duktiga på allt faktiskt...

Stora Lidingöfrågan: När kommer miljöpartiet med det geniale förslaget att subventionera slamsugning i sjöar som Kottlasjön för att sanera från industriavfall?

Betyg: Som härsket valfläsk uppfräst med lök.

Fredrik Reinfeldt (m)

Fidde börjar med publikuppvärmning. Sedan börjar han rabbla statistik och berätta om hur många människor det föds på jorden och om fattigdom och demokrati. Visserligen spännande men när sjutton deltog Fredrik Reinfeldt i försvaret och solidariteten för en befrielse- eller demokrati-rörelse, löjligt... Roligt hur tveksamma applåderarna var när Reinfeldt riktade en känga mot USA:s ekonomiska politik.

Stora Lidingöfrågan: Men säg för guds skull något om hur Moderaterna ska lösa sin meningsskiljaktighet med EU om momsbeläggning av ideella organisationer. Det vore väldigt spännande för det vet varken Hans Barje eller Anders Borg.

Betyg: Det börjar bli jävligt trångt nu, men det går bra för Sverige

Lars Ohly (v)

Ohly drar iväg en hel del olika klassiska idéer som hör den socialistiska och feministiska rörelsen till och han gör det med den äran. Dessutom självkritiskt och utan att gömma Vänsterpartiets kritiska läge.

Stora Lidingöfrågan: Varför säger du inget om vårdnadsbidraget Lasse? På Lidingö märks tydligt hur detta är en ideologisk reform snarare än en praktisk förändring.

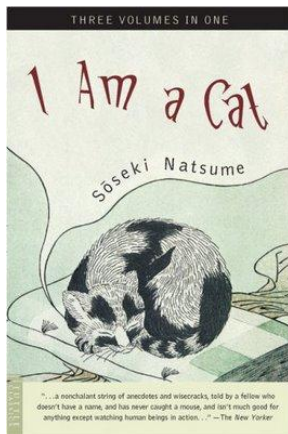
Betyg: Ta igen på gungorna vad man förlorade på karusellen

Kultursidorna

I Am a Cat

(Jag är katt) av Natsume Sōseki

Jag är katt är en bok skriven av en av Japans största författare. Den följer en katt under en två-års period där en undersöker och kommenterar det moderna japanska samhället. Natsume skrev en kort berättelse om en katt som ett inslag i en litterär tidning. Den blev mycket omtyckt

och under Natsume fortsatte att skriva ytterligare nio berättelser om denna katt. Senare lades dessa ihop och boken Jag är katt föddes.

Jag är katt är både intressant och lärorik. Den ger en god inblick i de japanska tankegångarna som frambringade dess modernisering. Kattens husse, Herr Nysning, är en anglofil och representerar till stor del författarens idealisering av västerländsk kultur. Samtidigt utpekas både hans naivitet och barnslighet utav katten. Resultatet blir en utomordentligt rolig bok. Få böcker har fått mig att skratta högt lika många gånger som denna. Herr Nysnings konversationer med sina vänner är av bättre stoff än de flesta humorserier på TV och kattens bitska kommentarer bidrar till stämningen. Som när den pratglada och sarkastiska Herr Våghus spelar brädspelet go med den filosofiska Singelman:

- Våghus, du spelar förfärligt. Kan du inte se att det är galenskap att lägga din pjäs där? Ta bort den och försök igen.
- En simpel Zen fanatiker kanske tror att det är galet, men jag har lärde mig detta drag från gomästaren Hon'imbō. Du får finna dig i att leva i närheten av storheter.
- Men pjäsen kommer att slaktas.
- Jag står vid mitt drag.
- Så du har bestämt dig? Ok. Då gör jag ett vågat drag och länkar jag my mina pjäser samman och titta, jag är skyddad.

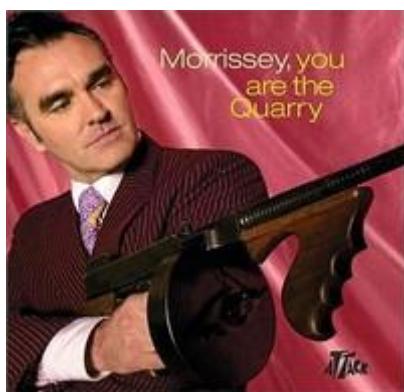
- Aha, du har länkat dem. Vad smart du är. Trodde inte att du skulle göra det draget. Så vad ska jag göra nu? Våghus försökte se listig ut. "Jag vet vad jag gör, jag lägger min pjäs här. Vad gör du då, din stackare?"
- Då gör denna stackare detta drag. Ha! Nu är du blockerad.
- Vänta, gubbe. Gör du så förlorar jag. Vänta en sekund här nu. Det där är ju inte roligt.
- Jag varnade dig.
- Jag ber så mycket om ursäkt. Du hade helt rätt. Jag tar tillbaka pjäsen. Är du snäll och tar bort din vita?

- Va! Är detta ännu ett av dina "Jag var inte redo" utspel?
- Och när du ändå håller på, kan du ta bort den vita pjäsen bredvid också?
- Att du vågar!
- Du antyder inte på att jag fuskar, va? Kom igen, Singelman, vad är en pjäs eller två bland vänner? Var snäll och ta bort pjäsen. Det berör inte en sån nobel och djup själ som du, men för mig är det på liv och död.
- Detta är sjätte gången du vill få göra om ett drag.
- Vilket förträffligt minne du har. Nästa gång vi spelar så dubblar jag det till ett jämt dussin. Förresten ber jag dig endast om att ta bort ett par ynkliga pjäser. Varför måste du vara så envis?
- Men om jag låter dig göra så går mitt vågade drag emot mig och du får övertaget.
- En sådan filosofisk själ som du bryr dig väl knappast om så vardagliga saker som att vinna eller förlora?
- Jag har inget emot att förlora, jag vill bara inte att du ska vinna.

Vill du trola dig bort till en annan kultur i en annan tid i en annan arts ögon? Vänta inte, tag taxin till närmsta bibliotek!

Betyg:

You are the Quarry

Artist: Morrissey

Produktionsår: 2004

Genre: Morrissey (Alt. pop med indiebakgrund.)

Passar: Alla slags martyrer och oss som tror att vi är lite smartare än alla andra, och alla andra med grandios självbild som vill ta över världen eller slå den i spillror. Alternativt även helt normala människor med viss stolthet och självaktning som gillar samhällskritisk kultur i största allmänhet.

Toppar: Come Back to Camden, I'm not Sorry, All the Lazy Dykes – vackrare kan det inte bli!

Dalar: Den som inte köper Morrissey-konceptet rakt av tröttnar säkert på hans cyniska gnäll redan efter första låten.

Några år innan sin femtioårsdag släpper den evige britten Morrissey (tidigare medlem i The Smiths) sitt första riktiga album på sju år, *You are the Quarry*.

Nu har den hemlige men alltid djupt personlige världsartisten kommit upp i femtioårsåldern och kvinnan i hans liv har fortfarande inte dykt upp (*I'm not Sorry*). De unga fansen får honom att bli alltmer cynisk (*You Know I Couldn't Last*) och världen är ur led. De feta amerikanerna begriper inte varför resten av världen äcklas av dem och deras stela leenden men själv tänker han dö stolt och ököpt *with both of his hands untied* trots att det amerikanska våldet är ute efter honom (*America is not the World, Irish Blood English Heart*).

Med självklara textrader som *America, I love you, I just wish you'd stay where you is,*

Can't believe this world is still turning – the pressure's on because the pleasure hasn't gone och totalcyniska *It's all a game, existence is only a game* och *She told me she loved me, which means she must be insane* är Morrisseys älskvärda och humana cynism lika blasé som brittiskt bitter. Hans ofta återkommande personliga och uppriktiga berättelser och undringar i versrader som *Why did you give me so much love in a loveless world?* där han gör upp med sin tro och *I was a good kid I wouldn't do you no harm, I was a nice kid with a nice paper-round. Forgive me any pain I may have brought to you (...) I carried my heart in my hand, do you understand, do you understand?* gör honom även till en trovärdig modern martyr.

Intrycket av en korsfäst Jesus består genom hela albumet och kanske är det också så vi måste förstå Morrissey, mot bakgrund av plötsligt uppdykande vackra flöjtsolon. För faktum kvarstår; alla älskar Morrissey, både fyrtyotalistmän och högstadies flickor, märkvärdiga briter och finkulturella kommunister.

You are the Quarry beskrivs lättast som poetiskt, intelligent och vackert, även musikaliskt. Liksom ärligt, och överlägset politiskt.

Personen Morrissey är numera, trots sin brittiskhet, bosatt i Rom och är djupt engagerad vegetarian. Vid ett flertal tillfällen har han avbrutit sina utomhuskonserter och festivaler då kan känt lukten av grillat kött och uppgett att doften av stekta djur får honom att må så illa att han inte kunnat vara kvar på scenen. Under en konsert i Kalifornien lär han ha sagt "Jag kan känna lukten av stekt kött, jag hoppas vid Gud att det är mänskligt" innan han argt hoppade av scenen. Händelserna i Norge kommenterade han såhär: Vi lever i en mordlysten värld, vilket händelserna i Norge med 97 döda har visat. Men det är ingenting jämfört med vad som händer på McDonalds och 'Kentucky Fried Shit' varje dag. Han har även blivit gripen och bortförd av den amerikanska säkerhetspolisen när han under sina konserter uttalat sig negativt om USAs krigiska utrikespolitik. Morrissey irriterar kanske sin omvärld men är förmodligen mer dyrkad än avskydd. Musikern Henrik Berggren har sagt att Morrissey är något av det bästa som hänt världen och när technoproducenten Andreas Tilliander 2005 fick en Grammis inledde han sitt tacktal med orden "Eftersom jag är djupt religiös vill jag börja med att tacka min gud; Morrissey".

Hur som helst så verkar Morrissey, tack och lov, inte ha några planer på att anpassa sig och för den som inte får en impuls att skära halsen av honom blir han snabbt lite av en husgud. Hans kritiker lyckas aldrig riktigt komma åt honom och dagarna slutar ändå med att han ensam dricker sin kopp te, med smak av Themsen, under en slät, grå viktorsiansk himmel.

Betyg:

Black Rebel Motorcycle Club

B.R.M.C. (2000), Baby 81 (2007), Beat The Devil's Tattoo (2010)

Trots band- och albumnamnen är BRMC inte så ytliga som de först kanske verkar. Man skulle simpelt kunna beskriva musiken som lite mörkare, tyngre klassisk rock med lite intressantare texter än normalt i genren, och soundet som ömsom skön sensommarrock och ömsom som en sträv svart höstkväll, men något mer gömmer sig mellan textraderna. Det San Francisco/LA-baserade BRMC är inte bara rock.

På samtliga tre album vi tipsar om lyckas man blanda både klassiskt rockiga spår som Whatever Happend To My Rock'n'roll, Love Burns, Took Out A Loan och Berlin med

suggestiva mästerverk som Red Eyes And Tears, 666 Conducer, Aya och Half-State, och lugna, verkligen vackra spår som The Toll, Sweet Feeling, All You Do Is Talk, Awake och Salvation.

BRMC förblir drömskt och förföriskt och på sin hemsida liknar man musiken vid en Edgar Allan Poe-novell som man lånat ett av albumnamnen från, The Devil In The Belfry, och beskriver den som att stå på kanten till mörkret men utan att ta steget in i det, med en rå sexuell energi och ett sound som verkar vara hämtat från överallt och ingenstans. Med lätttexter på teman som självdestruktivitet, botgöring, olycklig kärlek, smärtsamt begär och befrielse beskriver man musiken vilande på en "emotional ground". Personligen uppfattar jag inte BRMC som särskilt tunga eller svårlyssnade, men det beror ju naturligtvis på vad man jämför med och vad man brukar lyssna till annars.

Men även om BRMC bitvis, som i River Stynx, tar lyssnaren till "the water's edge where every sin has been washed away" handlar det, som de själva beskriver det, främst om musik som inre försoning och tillfredsställelse, om att skapa sig själv. "We wouldn't be in a band if people were saying what was in my head, the way I need it heard." Enligt dem själva ett starkt begär, en osläckbar törst och en evig kärlek till rock and roll.

Och ja, så kan man ju också sammanfatta deras album.

Betyg:

Vad nu då?!

En krönika av Jonas Lundgren

ARAB på bar backe - LO:s rätta ansikte?

Precis innan semestern kom beskedet till Arbetarrörelsens arkiv och Bibliotek, ARAB, lokalerna ska vara tömda och utrymda senast den 1 oktober 2012. Sedan 1902 när arkivet och biblioteket grundades har ARAB haft sina lokaler i centrala Stockholm, men nu kan det vara slut på det. Anledningen är att det LO-ägda företaget AB Folkets Hus har bestämt sig för att ARAB:s lokaler nog ger bättre avkastning för företaget om man kastar ut sin mångåriga hyresgäst till förmån för Scandic Hotell.

Tanken med Arbetarrörelsens arkiv och Bibliotek är, eftersom historien om arbetarrörelsen är kollektivt ägd av denna rörelse och därmed måste finnas tillgänglig för allmänheten, att uppfylla just detta syfte genom att dels arkivera arbetarrörelsehistoriskt material och dels genom sitt biblioteket också ha sådant material för utlåning. Genom sitt centrala läge i Stockholm och därmed sin närhet till många av arbetarrörelseorganisationerna har man kunnat ha en relativt hög besöksfrekvens på cirka 3000 besökare per år.

Lokalerna där ARAB idag huserar ligger vid Norra Bantorget och ägs i dagsläget av det LO-ägda företaget AB Folkets Hus. Företaget är så att säga en del av den breda arbetarrörelsen. Emellertid rimmar företagets hyresgäster illa med denna rörelse då man bland hyresgästerna kan notera Stockholm city conference center (ägt av Stureplansgruppen), Scandic hotell och nattklubben Le bon palais.

Kan man säga att LO, genom AB Folkets Hus agerande sviker arbetarrörelsen? Kanske kan

man faktiskt det. Främst med tanke på den föresats som ARAB vilar på så är det märkligt att ett LO-ägt företag med hänvisning till utökad ekonomisk profit vill kasta ut just

denna verksamhet. Den kollektiva rätt vi har till vår kollektiva historia bör nog faktiskt ses som fundamental i sammanhanget och vi kan ju se hur det gick när Statsarkivet flyttade från Riddarholmen till Arninge, det mindre centrala lägets naturliga följd blev ett minskat antal besökare och för ett bibliotek och arkiv som förvaltar en så viktig del av Sveriges historia som ARAB så bör det kanske faktiskt ses som oroande. Men kanske ännu mer oroande är att ett företag som kallar sig för Folkets Hus, vilket ju är en konkret anspelning på arbetarrörelsens historia, hellre har Scandic Hotell som hyresgäst än Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek.

+ Jonas backar (upp):

Arbetarrörelsehistoriska projekt som kan ta tillvara och sammanfatta vår rörelses historia, framgångar och misstag.

- Jonas hackar (på):

LO-byråkrater som mer liknar profitörer än företrädare för LO-kollektivets medlemmar.

Medlemssidorna

Sagt o gjort

Partiföreningen har sedan förra numret av Lidingöpolitiken (1-2011) haft ett medlemsmöte, 16/6. Vid det tillfället rörde det sig om knytkalas och studiecirkel. Studietillfället leddes av Jonas Lundgren och hade rubriken *Hur motiverar vi solidariteten?*

Partiföreningen har vid två tillfällen, 30/5 och 20/6, haft representanter på plats för att bevaka kommunfullmäktiges möten i stadshusets sessionssal.

Partiföreningens tidning Lidingöpolitiken har fått stor uppmärksamhet. Tidningen har vid två tillfällen uppmärksammats i Lidingö Tidning och Mitt i Lidingö Tidning med anledning av tidningens första pappersnummer. Dessutom har journalisten.se, webbsida för tidningen Journalisten som är Journalistförbundets tidning skrivit en kort artikel om Lidingöpolitiken baserad på Jan Sjöbergs artikel om tidningen på Lidingösidan.

Vänsterpartiet Lidingö gick den 1/6 ut med ett pressmeddelande som publicerades på partiföreningens hemsida och på Lidingösidan. Pressmeddelandet handlade om budgetdirektiven för stadens budget för 2012 som lämnades några dagar tidigare. Partiföreningen krävde mer solidariska budgetdirektiv.

Den 7/6 uttalade sig Jonas Lundgren för partiet i Lidingö Tidning med anledning av den föreslagna avgiftssänkningen i musikskolan med 200 kronor som presenterades den 3/6. Partiföreningens hållning vara att avgiftssänkningen är bra men att den är på tok för låg.

Den 21/6 publicerades en debattartikel av Jonas Lundgren på Lidingösidan och några dagar senare i Lidingö Tidning. Artikeln handlade om förslaget från Jenny Nilsson (m), ordförande för Tekniska nämnden, om att sponsra upprustning av parkbänkar i kommunen. Artikeln utlöste en kedjereaktion

av svar, Lidingöpolitiken redogör i detta nummer för reaktionerna på utspelet.

Kommande aktiviteter och möten med Vänsterpartiet Lidingö:

26 aug. Deadline Lidingöpolitiken 3-2011

29 aug. Bevakning av kommunfullmäktige

6 sept. Temamöte: *Hur bygger man en politik utan att rättigheter ställs mot varandra?*

26 sept. Bevakning av kommunfullmäktige

3 okt. Diskussioner inför vänsterpartiets 35:e kongress i Uppsala 3-5/1-2012

10 okt. Möte för val av ombud till partikongressen (arrangör: Vänsterpartiet Värmdö)

24 okt. Bevakning av kommunfullmäktige

25 okt. Medlemsmöte, Vänsterpartiet Lidingös visioner ska ges ut som tidning till Lidingöbor, vad ska den innehålla?

10 nov. Deadline Lidingöpolitiken 4-2011

24 nov. Medlemsmöte, Uppföljning av diskussionerna om Vänsterpartiet Lidingös visioner från den 25:e oktober.

28 nov. Bevakning av kommunfullmäktige

19 dec. Diskussioner inför vänsterpartiets 35:e kongress i Uppsala 3-5/1-2012. Fullmäktige sammanträder även denna dag.

27 dec. Deadline Lidingöpolitiken, utåtriktat nummer 1-2012

3-5 jan. Vänsterpartiets 35:e partikongress i Uppsala

